

N°. 92.

3226

~~599~~

Palwe = ramatokenne

L a s t e l e.

Jesus Kristus ütles

Matt. 6, 5. 6. 7:

„Kui sinna Jummalat pallud, ei pea sinna mitte ollema, kui sallalikud; sest nemmad palluvad Jummalat heal meel seistes koggobusse koddade sees, ja ulitsatte nurkade peäl, et neid inni mestest peab nähtama.“ —

„Agga sinna, kui sa Jummalat pallud, siis minne omma kambri, ja panne omma ukse kinni, ja pallu omma Isäsa, kes sallajas on.“

„Agga kui teie Jummalat pallute, ei pea teie mitte paljo lobbisema, nenda kui pagganad, sest nemmad arwavad, et neid kuultakse omma paljo lobbisemisse pärrast.“

3226

Tallinnas,

trükkitud Lindworsi kirjadega.

Von dem Ehstländischen Evangelisch-Lutherischen Provinzial-
Consistorium wird hierdurch attestirt, daß in vorliegender Schrift
nichts wider die heilige Schrift und die symbolischen Bücher
enthalten sey.

Reval, Dom, den 4. März 1838.

Arnold Fr. Joh. Knüpfper,
Assessor Consist.

Nr. 307.

Ehr. Heintr. Hörschelmann,
Consist. Secr.

(L. S.)

3226

Der Druck ist gestattet.

Dorpat, am 17. März 1838.

M. v. Engelhardt,
Censor.

(L. S.)

Palwe = ramatofenne lastele.

E e s t k ö n n e.

Mis on lapsel palwes tähhele panna?

Armas laps! kui sa palwed teed, sa siis rägid Jummalaga, ja Jeesuse Kristusse omma Onnisteggiaga. Temma kuleb sind, ja panneb keik so san nad tähhele, olgo nemmad suust rägitud, ehk süddames moöldud; sest Temma on sulle lähhem, kui so ennese südda. Sedda siis tullea ennese mele ja ussu sedda kindlaste, kui hakkad palluma, ja kui pallumas olled. Eest kui sa sedda ärraunnustad, siis on so palwe tühhine ja ei maksa. — Jummal, so Onnisteggia Jeesus Kristus, on sul iggas paikas liggi, ehk küi ilmanäggematta; sa woid Temmaga räkida, kus ial ja mil sa agga tahhad. Ei nä küi sinna Sedda, agga Temma näab sind, ja kuleb sind keikis paikus. Temma ka rõmustab iggakord, kui sa Temma jure tullea, ehk Temma peäle mõtled; sest Temma watab so süddame sisse. Sa woid julgeste uskuda, ni mitto kord kui sa palwes Temma liggi tullea; Temma siis tullea, kui üks helde issa, sinno wasto, wõttab kui omma last, sind omma sülle, ja küsib so kuest: „Mis sa tahhad, mo lapsoke, et ma sulle pean teggema? Pallu mo kuest, mis sul tarwis, ma sedda tahhan sulle anda.“ Ni mittokord kui sa palwele tullea, watab Jeesus, se jummalik laste armastaja, wägga heldeste ja armo-

liffkult so peäle, ja hūab so wasto: „Laske need lapsofesssed minno jure tulla; sest nende pārralt on Jummalat riik! — Tulge minno jure, minna tahhan hingamist sata teie hingedele: — ma tahhan sind omma Jēsa jure wia, ja tahhan sinno eest kosta, ja pead keif Temma kāest sama, mis sa minno nimel Temma kāest pallub. Temma annab sulle ennam, kui sa moistad ja pallud.“

Kolm asja pead palwes siis tāhhele pannema: pead keigeesmalt sure hōlega Jummalat ja Jēsusse Kristusse peäle mõtlema, ja Temma liggiollemist ni kindlaste uskuma, kui nāāksid sa Tedda omma silmaga. Teiseks peab so südda kindlas lapselikkus lotuskes ollema, et Jummal so wāgga helde ja armolinne Jēsa on, kes sind heamelega kuleb ja so palwed wastowōttab; et Jēsus Kristus so keigetruium sõbber on, kes omma Jēsa ees, so eest kostab, so eest pallub, ja Temma kāest keif sulle sadab, mis sul agga tarwis, mis so südda agga sowib. Kolmandeks — ja pea sedda hāsti meles — palwes peab so südda sedda mõtlema, mis so su rāgib. Kui so su agga pallumas, ja so südda ep olle jures, ep olle Jummalat ja Kristusse jures, ep olle so palluminne siis muud kui sallajus, ja ep olle Jummalat mele pārrast mitte, egga sa sulle head ühtegi saatma. Kui sa siis need palwed sellesinnatse ramatofesse seest loed ehk ütled, siis loe ehk ütle pitkaminne, ja mõtle ommas süddames, mis so su rāgib. Agga keigeparram on, kui sa fanna jārrel need palwed ei prugi, waid ommast süddamest Jummalat pallud, omma süddame seest omma Onnisteagiaga rāgid. Ja ei sa se raske sulle ollema, kui sa keigest süddamest selle peäle mõtled, et õnsaks saad; kui sa sure hōlega pūad, et woiksid hea, wagga, õnnis lapsōke olla. Kūllab sa siis ikka monda ennesest leiad, mis Jummalat omma Onnisteaggia kāest andeks palluda, ehk monda, mis sul waia, ja mis palluda, et woiksid sada.

Agga otsenenda kui keik hea andminne Jummalale
käest tulleb, nenda tulleb ka pallumisest and Temma käest.
Kui Jeesusse jüngrid omma Jeesandat ükskord wägga
halledaste ja süddamelikkult ollid näinud palwed tegge-
wad, siis se pallumisest rõõm ja himmo hakkas ka nende
sees ärkama. Ja nemmad siis astusid Jeesusse jure ja ütles-
sid Temma wasto: „Jeesand, õppeta meid palluma!“ Ja
Jeesus õppetas neid siis Jeesameiet luggema. Wata nenda
pead ka sinna, armas lapsok, iggakord kui sa tahhad pal-
wet tehha, omma Jeesanda ja Õnnisteggia Jeesusse wasto,
keigest süddamest ütlemä: Jeesand, õppeta mind waest last
palluma; ärrata sedda pallumisest himmo mo süddamest,
ja anna mulle omma Waimo, et Ta mo süddant walmis-
taks, ja isse mo sees palluks, et ma lapselikkõ rõmoga So
ette astuksin, omma silma Sinno pole pöraksin, keik mo
süddant palwes So ees wäljawallaksin ja palwesest jääk-
sin, kunni So käest saan, mis mulle tarwis, ja mis Sinna
minnule ka hea melega tahhad anda.

Agga Sinna, oh Sa jummalik lapsokeste armasta-
ja, õnnista seddasinnast ramatokest keikile neile lastele, kes
sedda loewad! Õppeta Sinna ta seest neid palluma. Tem-
ba neid ennese pole; ilmuta Sa ennast neile, et nääksid, kui
wägga Sa neid armastad. Anna neile maitssta, kui helde
Sa olled. Sinno Waim, kedda mailm ei woi kätte sada,
olgo keige palluja lastega. Sinno rahho mis on üllem, kui
keik moistus ja Sinno Waimo rõõm täitko nende südda-
med, kui nemmad needsinnaatsed palwed loewad, ja õppe-
tago neid omma süddamest palluma, ja palludes So os-
sasamisest ollema, ja tulletago nende mele, et Sa nende
pärast sõimes olled magganud, kui üks wäeti laps, ja olled
risti surnud nende eest, ja olled nüüd Jummalale parramal
kätel taewas, ja pallud nende eest. Ja nenda anna neile kas-
wada So tundmisest ja armastustest ja üks südda ja
Waim Sinnoga sada! Amen.

I. Hommiko : palwe.

Hommiko, kui ärkad, touse kohhe üles, ja mõtle, ehk ütle toustes:

Sinno nimmel, mo ristilõdud Jēsand Jēsus Kristus, touse minna üles. Sa olled mind lun-
nastanud omma pühha, kalli werrega; hoia ja kaitse
mind nüüd keige hinge ja ihho hädä eest, ja anna
mulle, mis mind keige heale woib sata iggawesseseks
elluks! Amen.

Kui sa ennast ridesse olled pannud, siis lange
põlweli mahha ja ütle:

Jummala se Jēsa, se Poia ja se pühha
Waimo nimmel! Amen.

Tänno olgo Sulle, Jēsa taewas! Sinno läb-
bi ollen jälle ärkanud! Sa olled mulle jälle annud
ello õhko ja keik. Sinno film on minno peäle waat-
nud selsinnatsel õsel, ja Sinno kässi on mind hoid-
nud, et ma alles ellan. Sinno arm touseb mulle
iggapääw ueste. Ma ollen jälle So jures, ehk ma
kül Sind ei nä; agga Sinna nääd mind, ja wa-
tad heldeste mo peäle, ja kuled, mis ma Sinno käest
nüüd pallun. Ma pallun Sind, anna mulle üks
wagga südda, et ma Sinno peäle mõtlen keige se
päwa, ja Sind armastan, ja ial Sind ei unnusta.
Olgo keik se pääw mo filma ees ja minno südda-
mes, et Sinna iggas paikas olled mo ümber, otsego
se tule-õhk, mis ma ennese sisse nelan, et Sa mo
liggi olled, ja et ma Sinno filma eest ei peäse, egga
ennast warjule woi hoida. Keik, mis ma tänna-
pääw teen, ja rāgin ja mõtlen, se keik sünnib Sin-
no palle ees. Sinna nääd ja tead sedda keik; õp-
peta mind rākima ja teggema Sinno hea mele pärrast.

Sinno nimmel, Jēsand Jēsus Kristus, ollen
tänna ülestousnud; Sinno nimmel tahhan tänna-
pääw ka ellada. Agga ei joua ma sedda ilma Sin-
nota. Sinna agga woid sedda armo mulle anda,

Sulle ellada. Jä Sinna mo jure keif se pääw, ja wi mind omma kääga Sinno tele. Mo südda olgo Sinno ello-asse; hoia sedda ennesele puhtaks ja ilma wiggata. Hoia mind keige patto eest ja anna mulle, kui ühe nörge oksale, Sinno, se winapu külge jada, ja kaswada ja wilja kanda. Sinno hea Waim, se juhhatago mind tassase tee peäle.

Kui warra ülestoufen ma,
Ja õhto tahhan maggada,
Siis olle, Jesus, minnoga,
So hولة ennast annan ma.

Olled sa, mo lapsoke, palwes nenda Jummal ja Jესusse Kristusse pole õhkanud, omma südda Temma kätte annud, ja Temma hولة ja warjo alla ennast pallunud; siis wõtta sedda teggemist kätte, mis so wannemattest ehk so ülemattest sulle kástud, ja Jესusse nimmel rõmoga ja julgeste; wõtta sedda kätte, nago olleks Jesus sedda isse so kätte annud, ja te sinna keif nenda, kui Temma isse sinno asse mel kül olleks teggemas. Temma sannakuulminne omma taewase Jsa ja omma wannematte wasto olgo sulle juhhatamisse märeks lõpmatta so süddames ja silma ees. Se olli Temma roog, Temma keigesurem lust ja rõõm, omma Jsa tahtmist tehha, ja sedda tööd lõppetada, mis Temma Jsa Temma kätte olli annud. Nenda olgo se ka sinno roog, so keigesurem rõõm, armsam kui sõminne ja jominne, omma tööd ja teggemist tehha Jესusse pärrast, et Temma sedda tahhab, et Temmal sest on hea meel, kui sa ussin olled teggema, ja sannakulelik ja waitne. Ja kui sa olled teggemas, ärra siis unnusta ial, et Temma sinno jures on, ja on asset so süddame sees. Sest unnustad sa Tedda ärra, egga hoia Tedda ommas süddames: wata sa siis olled keige kurja meel walla al, ja langed patto, hädda ja waewa sisse.

II. Waggad mötted päwa aial.

1) Illeüldised.

Oh Jeesus, õnnista mind keige mo tõ ja teggemisse tarwis! Olle Sinna mo warjopait ja leer, kuhho ma hädä aial woin pöggeneda. Hoia mind nago emma omma wäetima lapsokesse hoiab sure holega. Sinno holeks olgo minno teggeminne, olgo minno ello ka. Juhhata mind õige tele; omma tahtmist te moga. Öppetä mis ma ei tea; näita mull, mis ma ei nä; juhata, kus pean kätä, seisma ehk ka hingama. — Keige, keige tarwis, minno Jeesus, annan ennast Sinno kätte. Te mind lahti sest mis minna tahhan. Sinno tahtminne, se agga sündko minnoga. Ei tahha minna muud ollage, kui agga ütski riist So kätse, ja tahhan Sinno silma peäle wadata, ja Sinnule ellada, ja Sinno pole hoida, ja keikis asjus tehha, mis on Sinno, agga mitte innimeste mele pärrast.

Sinno armastus, se aiago mind iggaühhe tõ jures, ei mitte mo ennese armastus egga kassopüüminne, ja ärgo olgo mul teine nou ial, kui agga Sind rõmustada, mo Jeesus.

Jesand anna mulle keik tehha rahholikko melega ja waikseste, ja sure holega, truiste ja ilma lugu ommeti sest piddamatta. Hoia Sinna, armas Jeesus, minno süddant kerge mele ja wihhastamisse, äkkilisse mele ja waeno eest.

Keikis, mis ma teen, anna mulle märkada So Waimo juhhatamissed. Jkka olgo minno keigelim teggeminne, et ma ennast keikis, Sinnust lassen juhhatada ja aiada nenda, kui keik Jummalata lapsed Jummalata Waimust ennast andwad juhhatada.

Aleg on Sinno pärralt, oh Jesand, ja igga pääw ja igga tund on Sinno armo and. Ellame, siis ellame Jesandale; surreme, siis surreme Jesan-

dale. Sepärrast, ellame ehk surreme meie, meie siis olleme Jssanda pärralt.

Kuhho mo jalg astub, kus mo käsfi ligub, seäl käigo mo film Sinno peäle; sest Sinna olled mo jures, Sinna olled mo sees. Sinno liggi olgo mo südda, tehko minna, mis tahhes. Sinno sees ellame, ligume ja olleme meie. Ep olle Sinna iggaühhest meie seast mitte kangel.

2) Innimestega ümberkäies.

Anna mulle, Jssand, tarkust, et ma teikide innimeste ees nisuggune ollen, kui pean ollema — wisi pärralinne ja hea kohtlane; et ma tassandust ja allandust, lapselikko meelt ja armastust nende wasto üllesnäitan. Et olgo keik rahholinne, mis minna ütlen, sedda anna. Anna ka, et ma paljo enneminne teiste eksitusfed kannatan, kui et ma omma sü läbbi neile waewaks olleksin. Sinno tassandusse ja heldusse kuido paistko mo não seest wälja. Mo sanna ja ello kombe läbbi arowaldago Sinno meel ennast minnust. Hoia mind tühja ja ilmalikko mele eest, mo Jesus. Kes mailma armastab, ep olle Jssa armastust mitte temma sees.

Mo lapsokke, heida ennast agga hea, wagga, moistlikko rahwa seltsi, ja kui pahhad lapsed sind arowatawad, siis ärra wõtta mitte nende nou. Wõgene, kui sa kurja nääd, ja ärra te sinna sedda ial. Kus waggad õige Jummalakartusse sees Jummalat on kummardamas; kus iggamees Jssandast rõmustab, ja üpris sures rõmus on Ta armust, Temma hallastusfest; seäl olgo rõmus sinno meel; seäl laulgo südda sinno sees, Jummalale omma Jssandale. — Paljo parram on üksi olla, kui pattustega rõmustada.

— Ja ehk sa kül hopis üksi ja tööst ja waewast ilmaga olled, ärra siiski te, mis õigussega ühte ei sünni.

— Olgo sul, kui üksi olled, isseennesege teggemist, et parrandamist õppid, ja wõtta Jõsandale üttelda: Paljo kurja lapse põlwes nään, ja kurja mo südda pea õppib. Hoia mind, mo Jummal, iggapäaw, et ma kurja pole wahhest ei heida!

III Jõsameie = Palwe.

Jõsa meie kes Sa olled taewas.

Jõsaaks woin Sind kutsuda, mo Jummal ja taewa ning Ma Jõsand; sest Sinno kääst ollen ma ello sanud, ja õhko, ja keik. Olled mind ristmisesse ka ommaks lapses ja pärriaks wastowõtnud, sest et Jõsus Kristus mulle omma kannatamisese ja surma läbbi, sedda Jummal laste õigust on saatnud, ja Sinno Waimo mulle annud, kelle läbbi küssendan: Abba, Jõsa!

Taewas Sa, olled ja Ma peäl, ja olled ka minno süddames, ja kuled mis ma pallun ja Soga rāgin, ja olled walmis mulle andma, mis ma So kääst pallun. Sest Sa olled minno Jõsa, ja olled keikide laste ja keikide innimeste Jõsa, kes keik on minno wehnad ja õed. — Sa siis ka kuled ja wõttad kuulda, kui ma nende eest pallun, ehk kui nemmad minno eest palluwad, — Sa, meie keikide Jõsa!

1) Pühhitsetud sago Sinno nimmi. Anna, et Sinno ja So Poia pühha nimmi, minnust ja keikist innimestest, keikist mo wendadast ikka ennam saaks ärratuntud, ikka suremaks ja kallimaks saaks petud, et meie Sinno, meie armsa Jõsa, ja Jõsusse Kristusse, meie kalli Innisteggia ja Arralunnastaja peäle ainouksi wõttaksime lota, ja keik head lapselikko julgussega Sinno kääst odata. Anna meile sedda

armo, et meie õete ja jummalafartliikult ellades, Sind auustame, ja omma mõtte, sanna ja teoga pühhad olleme, nenda kui Sinna pühha olled, pühha Jäsa!

2) Tulgo meile Sinno riik! Kus Sinna wallitsed, seal on Sinno riik. Tulle siis meie süddamesse ja wallitse seal, ja heida meid So wallitsusse alla keige meie mõttele, sannade ja teggude polest; Sinno riik on siis — kui Jeesus ütles — seestpidi meie sees. Ja kus Sinno riik on, seal on õigus, ja rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Te meid siis õigeks omma Poia werre läbbi, anna rahho meie süddamesse ja rõõmo meie meelele, ja te meid wimaks Sinno iggawesse au õsaliisiks taewas, nenda kui Sinna Jeesusse Kristusse läbbi meid seks olled kutsunud.

3) Sinno tahtminne sündko kui taewas, nenda ka Ma peäl. Nenda kui Sinno pühhad inglid taewas ikka walmis on, Sinno tahtmist teggema, ja noppeste ja sanna järrel; nenda anna et ka meie siin Ma peäl ikka katsume, mis Sinno hea ja melepärralinne tahtminne on, ja süddame rõõmo ja keige truusfega sedda teme. Anna meile sedda armo, et meie omma meelt ja tahtmist mahhajättame, ja keikis agga sedda teme, mis on Sinno tahtminne. Sest Sinno tahtminne on meie õnnistus. Ei tahha Sinna muud kui agga sedda, mis on hea ja õnnistusse kassuks.

4) Meie iggapäwast leiba anna meile tännapääw. Keigeennamiste anna meile sedda ello leiba, sedda õiget taewa-leiba, Jeesust Kristust, kes meie waimule ni tarwis, kui se ilmalik leib on meie ihhule, ja ilma kellela ta ei woi ollage. Agga ka sesinnatse aialikko leiwa pärrast pallume Sind, et Sa meile ni paljo sest tahhad anda, kui meil tarwis, et rahhoga ja ilma murreta, ühhest päwast teise same.

5) Ja anna meile andeks meie wõllad, kui meie andeks anna me omma wõlglastele. Iggapäaw pahhandan ma Sind, iggapäaw jään So wõllalisseks, et ma ei te, mis ma pean teggema, ehk teen, mis pean teggematta jätma, ja ollen nenda hirno wäärt laps So ees, So wõllalinne, kel ep olle maksta. Anna siis andeks, hallastaja Jäsa, anna andeks Jäsusse pärrast, kes keik mo wõllad on maksnud, ja on mo käämehheks sanud, ja on keik Sulle tassunud. Agga anna mulle ka süddant, mis hea melega leppib mo liggimestega, et ma hea melega andeks annan neile, kes mind pahhandanud, ja mulle liga tewad, ja ei tahha selle peäle ennam mõtteldage, waid paljoenneminne keigest süddamest käl palluda: Jäsand, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad!

6) Ning ärra sada meid mitte kiusatusse sisse! Nõdrad olleme, ja pea eksitakse meid ärra, ja olleme wägga usfinad käl kurja peäle; sedda armas Jäsa, Sa tead. Hoia meid sepärrast armust, et meid patto sisse ei kiusata; kela meid kurja laste, ehk õala innimeste sekka samast, kes meile kahjuks woitwad olla. Ja kui meie wahhest kurja ehk näme, woi kuleme, ärrata siis ühhe pühha hirno selle wasto süddamesse, armas Jäsus, ja anna meile sedda meelt ja wägge, et omma silma ja kõrwa sest ärrapõraine, kurja himmo ärrawoidame ja mõtleme: Kuida peaksin Jummalta pühha palle ees käl kurja teggema, Temma palle ees, kes keik näab ja kuleb, mis ma mõtlen, mis ma teen.

7) Waid peasta meid ärra sest kurjast. Keigesurem kurri assi on pat, et ta meid lahbutab Sinnust, ja sadab meid iggawesse hukatusse sisse. Selle hirmsa kurja eest hoia meid, armas taewane Jäsa, ja peasta meid taast hopis, et meie kui Sinno lapsed, Sulle truiks jame ja Sinno alla heidetud surmani.

Amen! Nenda sündko, armas Jäsa, Sinno
Poia Jäsusse Kristusse nimmet, kes meid käsknud
nenda palluda, ja on need pallumissed isse meie
suhho pannud. Temma läbbi ja Temma pärrast
on meil se lotus, et Sa meie palwed wöttad kuul-
da; sest Temma on meile sedda tootanud, et Sin-
na meile keik wöttad anda, mis meie Temma nim-
mel So käest pallume. Sest Sinno pärrast on se
riik, ning se wäggi, ning se au iggawest. Amen!

IV. Palwed Jäsusse Kristussele.

- 1) Palwe Jäsussele, keige waeste pattuse
laste jahhataja ning rõmustajale.

Oh, mo armas Jäsus! Kuida ma rõmustan,
kuida ma tännan Sind öiete, et Sa taewast olled
mahha tulnud, ja olled wäetimaks lapsesks sanud.
Kui Sinna ep olleks meie jure mahhatulnud, egga
meie sarnatsesks sanud, ei olleks meie siis ial Sinno
egga So Jäsa jure woinud tulla, egga õnsaks sada.
Agga et Sinna olled lapsokesesks sanud, ja Sind
on leitud wäljaspiddisest kombest ofsego meie— agga
ilma pattota; meie nüüd woime Sinno läbbi Jäsa
jure tulla. Sedda teed ja ust Jäsa jure olled Sin-
na meile lahti teinud; ja omma waesusse, ja wae-
wa ja keige omma teotusse läbbi, mis Sa sõimest
risti surmani meie pärrast olled piddand ärrakanna-
tama, olled Sinna isse se te ja se uks Jäsa jure.
Armastus on Sind meie jure mahha aianud. Sa
olled sedda ärranäinud, et meie ühhed ärrakaddunud,
wägga õnnetumad lapsed ollime, ja ei woinud isse
ennast aidata, egga ükski innimenne, ei inglidki tae-
was meid peasta. Sellepärrast olled Sinna keik
rõmo ja au, mis Sul olli taewas omma Jäsa ju-
res, mahhajätnud, ja olled meie hädda, meie wae-

wa ennese peäle wõtnud, et Sa meid sest tahtsid peasta, ja meid Sinno taewalikko rõmo ja õnnistusse osalisseks teha.

Asja kü!, Sind tänkada! asja kü!, Sind üpris wägga armastada. Sinna olled keige waeste pattuse laste õige jahhutaja ja rõmustaja. Sinno jure tullemes keige omma hädda sees; Sinno peäle kâib keik meie lotus. Sinna olled se ainus pühha ning ilmasüta laps; meie keik olleme pattused, nõderad ja wiggased lapsed; — agga Sinno lãbbi same ka meie pattust puhtaks ja ilma wiggata ollema; sest Sinno werri puhastab meid keikist pattudest, ja Sinno pühha Waim pühhitseb meid keik, ihho ja hinge, lãbbi ja lãbbi. Oh anna meile omma pühha Waimo, et Temma meie süddamed pöörge So tahtmisse pole, et nisuggusiks same, kui Sinna ka ollid siin Ma peäl. Amen.

Tulle meie jure warmalt
Pühha laps Immanuel!
Meie liikmed on So pärralt,
Hinged ostsid ennesel';
Meie' eest kãtkis wõtsid mata,
Lapse põlwe ellada;
Keik So armo nouub sada
Meie kasuks tullemas.

Alta, et So sees siin kãime,
Omme tahtmist rikkume,
Kangekaelust suretame,
Tõrkumissest lahume,
Lihha noud ja ellitamist,
Kawwalust ka kowwaste
Wihkame ja kãrratsemist.
Amen, nenda sündko se!

2) Palwe Jeesusele, kes on laste õige ello ettetãhendus.

Armas Jeesand ja Õnnisteggia, kallis Jeesus! watame Sinno peäle, misuggune Sinna ommas lapse põlwes ollid, kui ollid meie ealinne; meie siis Sinnust kü leiame kaunist ettetãhendust omma süddamele, ja keige omma melele ja ellule. Sa kaswasid tarkusses, ja pitkusses, ja armus Jummalas ja innimeste jures, ja kuulsid omma wannematte

sanna, heitsid ennast nende alla ja ollid neile igga-
piddi rõmuks. Kui nemmad Sind otsisid, nemmad
siis piddid Sind pühast koias otsima, ehk kolist
kest õppetajatte seast. Sa kuulsid heamelega head
õppetust, ja ei arvanud küsimist ennesele häbbiks.
Ja kuida Sa wast palwed wist teinud! Kui südda-
melikkult ja sure holega omma taewase Jësaga wist
ümberkäinud! Kui mittokord ommad põlwed Temma
ette nikkutanud ja omma süddant Temma ees wälja-
wallanud, ja sõbralikkus kõnnelemisjes Temma ees
wibinud! Keik head olled Sinna Temma käest en-
nesele pallunud, — keige hea ja armo eest, mis Tem-
ma Gulle annud, Tedda tannanud, ja olled illes-
ültse keikis ni hea, ni wagga, ni ilmalaitmatta lap-
soke olnud, kui enne egga parrast sedda Ma peäl
ep olle olnudke. Sinno ello õppetusse märk kihho-
tago ja aitago mind, et püan So sarnatseks sada.
Kui ma Jësa wõttan palluda, kui Sinna teggid ja
Temma pole õhkada Temma armo ja pühha Wai-
mo parrast, nenda kui Sinna; siis woin ka nisug-
guseks sada, kui Sinna ollid minno ea sees. Ma
pallun Sind, armas Jësus, So pühha lapsel põl-
we aia parrast, kellesse Sa minno parrast ennast
olled annud; pallu Sinna isse omma Jësa mo eest,
et ka minna nisuggune wagga, teggew, ussin õppia
ja pehme süddamega lapsoke woiksin olla, kui Sin-
na ollid; et Sinno õige lapselikko ello ettetähendus
ikka woiks mo silma ees olla, ja minna ikka Sinno
järele käia! Amen.

Oh! tomma mind So järele
Mo armas Jësenne,
Sa olled kallis minnule,
Mo õige armokenne;
Mull' anna rõõmsad sannumed,
Kuulda So Waimo läbbi,
Kes keik häbbi
Woib ärrakánada,
Ming teelda patto többi.

3) Palwe laste armastaja Jeesussele.

Sinna olled, armas Õnnisteggia, feikide innis meste sõbber olnud, ja olled neid feik armastanud, kui Sa Ma peäl ellasid; agga isfeärrianis olled Sa need lapsokessed armastanud, ja ni armsaste ja sõbralikkult nendaga ümberkainud, kui ei ühhegi teise innimessega. „Laske need lapsokessed minno jure tulla, — hüüdsid Sa — „ja ärge keelge neid mitte; sest nisugguste pärralt on Jummal riik;“ ja kui nemmad siis tullid, Sa siis wõtsid neid sülesse, ja omma wasto rindo, — andsid neile suud, pannid omma õnnistawad käed nende peäle, ja täitsid nende süddamed armo ja õnnistussega taewast. Oh misugguseks wägga õnnistud waggaks lapsokesseks on feik need wist sanud, kedda Sinna omma wasto rindo olled wõtnud ja õnnistanud! kes Sinno süles ja Sinno jummalikko süddame liggi on olnud!

Oh, armas Õnnisteggia, olleksid Sinna nähtawalt alles Ma peäl ollemas, ma ruttaksin So jure, ja lassaksin Sinnust ennast õnnistada. Ja oh üpris wägga saaks se mind rõmustama, kui saaksin So pallet nähha, So wägga heldet silmanäggo, — kui saaksin Sinno rindes hingata ja Sinno süles maas, ja saaksin Sinno kätte õnnistamisse maggu-sat tunda! Agga, armas Õnnisteggia, mis ei nähtawalt egga wäljaspidi ei woi sündida, se ommeti feestpidi ja Waimus on woimalik; Sest Sinna olled tänna weel, ja iggapääw — mailma otsani, Ma peäl, ja kõnnid ilmanäggematta ühtepuhko meie seas. Ei nä küll meie Sind mitte, agga Sinna naad meid wägga hästi, ja olled praego weel sesama laste armastaja, kes Sa ennemuiste ollid. — Ei olle Sinno südda meie wasto mitte teiseks lainud, ehk küll Sinno hillised lapsed olleme. Sa armastad ka meid — mindki armastad. — Sa olled meie jures — minnogi jures; minno süddames! Oh wõtta

Ka mind omma sülle, omma wasto rindo, ja panne omma õnnistawad käed ka minno peäle, ja õnnista mind omma taewalikko õnnistamisega. Jah, ei jätta ma Sind mitte, kunni Sa mind õnnistad! — Õnnista meid lapsoksesed keik, et meie keiges omma ello aeges, lapselikult Sinno pole hoiame, ja ei pat, egga mailm, egga ükski mu assti, meid ennam ei sa lahutada Sinnust; waid et meie süddamed lapselikuks ikka jäwad, ja meie ühhed lapsed, mis ei woi ilma Sinnota ollage, egga tahha muud kui agga Sinno armo ja So armastust! Amen.

Mo ello Jēsand puhhasta,
Et ellan Sinno sees,
Et filmakirjaks minno id
Ei sunni ellades.

Te, et ma ollen wagga teäl
Ning tiggedusseta;
Siis on mo ello, mõtte, meel
So mele pärrast ka.

Te, et ma kawwalusseta
Keik asjad aian teäl,
Et ükski ei woi laitada
Dööb, sanno ilma peäl.

Mo süddant wõtta honeks ka,
Oh Jummal! ilma sees,
Siis selle sees woid ellada,
Siin ning seäl iggawest.

Te et ma ollen tasfane,
Allandlik süddamest;
Mind rühjast rõmust puh-
taks te,
Kui ekfin, pöran seft.

Ma annan sedda Sinnule,
Kus tahhad, panne se;
Sest Sinno pärralt olleme,
So, ei mu ühhege.

4) Palwe Jesussele, se Õnnisteggiale ning Õnnetojale.

Armas Jēsand Jesus, So nimmi on meil wägga armas, wägga kallis — Õnnisteggia, Õnnetoja! Sündimisest sadik olleme meie õnnetu-
mad, kurjad, ärrakaddunud lapsed. Mi paljo kurja on meie sees ligumas, ja ei lasse meid mitte õnsaks

sada. Mittokord küi tewad tiggedus, omma taht-
misse püüdminne, wastane meel ja muud nisuggu-
sed kahjolihtud asjad, mis meie südda täis on, meid
ni nurrisejaks, rahhotumaks ja õnnetumaks, et meie
jo otsego pörgo ennast, enneses kanname. Et Sind
Jesust nüüd Õnnisteggiaks ja Õnnetojaks kutsutakse,
ja et Sinnust luggeda, et Sa omma rahwast peäs-
tad nende pattudest, ja ka meie olleme Sinno rah-
woas ja So lapsed—meie siis pallume Sind et Sa
keik sedda kurja tahhaksid meie süddamette seest ärra-
wõtta, ja meile waggad, tassased, sannakulehtud
ja õnsad süddamed anda.

Taewariki olled Sa jo keigeennamiste lastele
tootanud ja lüttelnud: Laske need lapsokessed minno
jure tulla, sest nisugguste pärralt on Jummal riik.”
Oh, armas Õnnisteggia, sedda iggatsene süddamest.
Ka meie tahhaksime heamelega nende laste hulgas
olla, kellele Sinna taewariki olled tootanud. Ka
meie tahhaksime heamelega So ommad olla, ja
Sinno sees, et Sinna isse ja So riik olletsid meie
sees. Sest kus Sinna olled, seäl on Sinno riik,
seäl on taewas, seäl Jummal riik. Kui Sinna
olled meie süddames, ja anname Tulle meie sees
wallitseda, ja heidame ennast So alla sannakuul-
misses, wata siis on taewariik, iggawenne taewane
ello ja õnnistus meie sees. Sest kus Sinna olled,
pat ja pörgo haud peawad seält tagganema, ja õi-
gus, ja rahho ja rõõm pühha Waimo sees, — ag-
ga se on taewariik — need sawad seäl asset ollema.
Tulle siis meile, tulle meie süddamette sisse, ja te
meid nisuggusiks õigeks õnsaks lapsiks, kellel Jum-
mala riik on süddames, ja kes Sinno jures ja
Sinno rikis sawad ollema ja jama iggawesssest ig-
gaweste! Amen.

Ma ollen weike lapsoke,
Ja püan õnnistust;

Ma ollen rammust nõdroke,
Ei tea hakkatust.

Ea ollid, Dnnisteggia!
Mo heaks üks lapsok;
Ea peästid omma werrega
Mind waeiwast, hädastke.

Noud, armas Jesus! anna Ea,
Et tännada woin Sind;
Ma ollen ilmakartmatta,
Et armastaid mind.

Dh wotta minno süddame,
Mo kallis Jesuke!

Ma tean, et on So omma se,
So omma, armoke!

Mind wötsid lapsoks wasto Ea,
Nistmises heldeste,
Ja kui weel olin moistmatta,
Mind loid jo ueste.

Dh tulle Ea nüüd minnusse,
Ja ella minno sees;

Ma annan süddant Sinnule,
Nüüd Sinno Waimo wäes.

5) Palwe Jesussele, se hea karjatsese.

Armas Jssand Jesus. Sinna olled hea karjatsese armsa nimmega ennast meile nimmetanud, kes meid kui karjane omma karja, wöttab hoida, ja omma kää-warrega kui pima-talled fogguda, ja ommas sülles meid kanda ja meid sojendada. Jes. 40, 11. Ea tunned meid keik nimme pärrast, ja walwad meid ja hoiad meid sõd ja päwa. Ja Sinna olled omma ello annud omma lammaste eest, et nemmad ei pea mitte surema, egga iggaweste hukka sama. Menda armastad Ea ommad lambad. Ja Ea annad neile siin jo iggawest ello; ei sa nemmad iggaweste mitte hukka sama. Ei sa ükski neid Sinno kääst ärrakista. More rohho made peäl lassed Ea neid maas seista, ja sadad neid hingamisse wee jure, ja Sinno lammastel on hea, ja ep olle neil ühtegi waia. Ep olle neil armust pudo, egga wigga kellestki. Ja wimakski wiid Ea neid ka omma auusse, ja sawad Sinnoga siis iggaweste ilmalahhutamatta ühhes ollema, ilmalõpmatta rõmo ja õnnistusse sees.

Dh, armas Dnnisteggia! te Sinna ka mind ühheks heaks, waggaks lambokeseks omma õnsa karja sees

Anna, et ma Sinno helde karjatse-heäle ifka diete
tähhele pannemas ollen, ommas süddames ja So
armoõppetusse sannas, mis on se õige Sinno lam-
bokeste karja-ma. Sest, kui ma Sinno sanna ei
kule, egga te se järrele; ma siis ollen üks ärrakad-
dunud lamboke, mis ei woi nende õnnistusessse mit-
te sada, kes So heäle kuulwad, egga woi minnul
iggawest ello ollage ennese sees. Sinno lambad
kuulwad Sinno heäle ja kääwad Sinno järrele.
Nemmad tundwad Sind, ja ei ühhegi wõõra heält,
ei tunne nemmad sedda, egga kää ta järrele. Oh
lasse mind siis agga Sinno järrele kää, ja igga-
ühhe heäle eest kül kõhtuda ja ärraehmatada, mis
mind Sinnust ja So karja-maast püab ärraah-
watada. Ei pea ellades middagi mind Sinnust
sama lahutada, Sa, minno hea karjane; sest Sin-
no minna ollen, ja ei tahha ma ei ühhegi teise pär-
rast ollage. Amen.

Sind ma püan kängeste
Nende hulkas taewas näha,
Kes Sind kääwad järgeste,
ükski woi neil' kahjo tehha;
Rõmo sawad kartmatta,
Ei woi ial eksiida.

Etlin on mul weel kitsas kää,
Minna ollen murre järgest,
Waenlased ka allate
Minno ümber piirwad kängest,
Et ma waene lamboke
Kahho ei sa ialge.

Mind oh! ärra lasse Sa
Huntibele osaks jada!
Karjane, oh aita Sa,
Et ma neist woin lahti sada;
Wi mind omma lambokest
Taewa lauta hädä seest.

V. Monnesfuggused palwed ja eest- pallumisfed.

1) Palwe pühha Waimo pärrast.

Armolinne Jummal ja Issa, ilma Sinno pühha Waimo walgusfeta ei woi ma töt mitte tunda, egga ilma Temma wäe ja armota, ei ühtegi head tehha, ei headke mõttelda. Sinno pühha Waim lähhab mulle ühtepuhko tarwis, pean ma kui Sinno laps räkima, mõtlema ja omma tööd teggema. Sest kedda Jummal Waimo läbbi juhatakse, needsinnafted on agga Jummal lapsed; agga kellel ep olle Kristusse Waimo, se ep olle mitte Temma pärrast. Sepärrast, armas Issa, anna mulle omma pühha Waimo, kedda So armas Poeg meile on tootanud. „Agga kui se trööstia saab tulnud, kedda minna teile tahhan läkitada Issast, se tõe Waim — se juhatab teid keige tõe sisse. Sesamma peab teid õppetama keif, ja teie mele tulletama keif, mis minna teile ollen ütelnud.“ Joan. 14, 26. 15, 26. Ja, „kui nüüd teie, kes teie kurjad ollete, märkate häid andid anda omma lastele; kui paljo ennam annab se Issa, kes taewas on, pühha Waimo neile, kes Kedda palluwad.“ Luk. 11, 13.

Anna mulle siis, omma Poia pärrast, kedda tõe Waimo, et Temma mind juhhatago keige tõe sisse; kedda trööstia Waimo, et Ta mind juhhatago; kedda ello Waimo, et Ta mind uendago ja ellole mind õhhutago. Anna mulle kedda Jummal laps-põlwe Waimo, et Ta minno süddamele kedda tunnistust tehko, et ollen Sinno laps, et Ta mulle olgo iggawesse pärrandusse pandiks taewas. Walla kedda armastusse Waimo mo süddamesse wälja, et ma Sind woifsin armastada keigest ommast hingest

ja keigest ommast melest, ja innimesed, kui mind ennast. Lasse omma pühha Waimo ühtepuhko mo süddames, kui ommas templis ellada, et Sa mind keikis juhhatago ja saatko, ja keige kurja himmo pärrast mind nomigo ja soitelgo, ja pühhad himmud mulle ärratago ja hoidko, nisuggused, mis on taewalikko asjade ja iggawesse ello himmud.

Jummal, pühha Waim, kes Sa keik rojased ja surelissed süddamed põlgad, ja ei ella muud kui allandiktude sees; tulle mo süddamesse, ja te sedda Jummalala honeks, ja Temma pühhaks paigaks. Surretä ja kauta minno seest keik kurjad ligutamised, ja istuta keik head minnusse; keige kurwastusse sees wotta mind trööstida, mo nõdrusse seest mind üllestoetada, mo rummalusse sees mind õppetada, ja mind jahhutada, kui saan ärrandrkuma. Tõsta Jesust, mo Jesandat ja Onnisteggiat, auusse mo sees ja ja minno jure iggaweste. Amen.

2) Palwe iggapäwase Jesusse järrelekaimisise pärrast.

Helde ja armolinne Onnisteggia, Sinna olled mulle sedda keigekallimat õige pühha ello õppetusse märki annud, et minna Sinno järrel ja So jálgedes sees pean káima. Agga kui paljo ollen minna Sinnust weel árra, ja mis on kúl minno ello Sinno pühha ello wasto sedda arwates. Sinna olled ni tassane ja süddamest allandik, ja minna ollen ni saggedaste kõrkussele ning ákki-wihhale walmis. Sinna ollid usna armastus omma Jesa ja keiktide innimeste wasto, ja minna ollen ni saggedaste kúl omma hea Jummalala ja omma liigimeste wastane. Sinna ollid ni tulline ja ni sure hõlega palwele, et Sa terwed õõd palwes omma Jesaga ümberkáies wibisid, ja minna ollen ni keige ja laisk palwele, et

mo meel iggaford hea, kui palwe otsas, ehk kui mul
ep olle tarwis palwet tehha. Ja nenda ollid Sinna
ka feige hea kombede polest, feigetäiem õppetusse
märk; agga minna ollen feige hea kombede polest
kül wägga waene, täis effitusfi ja wiggadusfi. Ar-
mas Onnisteggia, hallasta omma waese lapse peä-
le! Anna mulle sedda himmo ja wägge Sinno sar-
natseks sada. Ehhita minnogi südda allandusse ja
tassandussega wälja, ja istuta mo hingesse Sinno
ja innimeste armastusse selget ja puhkast himmo.
Anna mulle õiget tullist hooft ja õiget pühha him-
mo palwele. Anna mulle, helde Jeesus, et üks
waim ja meel Sinnoga ollen, et ma Sinno sees
ellan ja Sinna minno sees. Anna, et ma Sind
tunnen ja Sind armastan, et ma nenda káin, kui
Sinna olled káinud. Sinna olled mo walguis, wal-
gusta mind, ja paista minno seest wälja! Sinna
olled mo ello, ella siis minno sees! Minna jo ollen
Sinno ello-asse ja hone; te armust siis minno sees,
et mo ihho ja mo hing ja mo waim pühhas sa-
wad. Uenda mind Sa feigetäiem ello-õppetusse
märk, uenda mind Sinno nõo järrele, kunni mo
meel saab ühhesuggune ollema Sinno melega, ja
minna Sinno sarnatseks sama. Amen.

3) Palwe hoidmisse parrast feige kurja eest.

Pühha Jeesa, minno piisofesse ärrarikkutud
süddame sees on feige kurja seme, mis ühtepuhko
parrast aega leiab, minna ja kaswada ja pahha
wilja kanda. Et minna nüüd nisuggune waene,
nõdder lapsõke ollen, kes ei joua isse ennast juhha-
tada; ma siis pallun ennast Sinno warjo ja Sin-
no issalikko silma alla. Võra mo hinge peält ärra
keik wägga raskest ja rängad kiisatussed ja kühota-
mised kurjale. Kui pattused lapsed mind arowata-

wad sannapõlgamisse, laiskusse, wargusse ehk mõn-
ne mu kurja tõle, ärra siis anna, et ma nende nou-
wõttan; waid et ma Sinno ja So käskmiste peäle
mõtlen ja Sinno sanna kulen. Hoia mind, et ma
ial ennast sellesse ei anna, mis mind kurjasse wõr-
kutab. Ja kui kurri himmo mo sees touseb; siis
anna mulle sedda wägge, et wasto woin seista, ja
pallumisse ja walwamisse läbbi woin ärrawoita.
Jesääranis pallun Sind, armas Jummal, te mind
wahwaks woiteldes se himmustamisse wasto, usi ja
tühjaid asjo nähha ja kuulda sada; aita mind patto
eest põggeneda, kui ühhe ussi eest, et ta mind wah-
hest ei wõtta nõlada, kui ma ta liggi tullen. Minno
südda, se on Sinno pärralt armas Jssand! hoia
ja pea Sinna sedda siis keigest kurjast puhtaks. Amen.

4) Palwe wannematte sanna kuulda.

Armas Jummal ja Jssa, ma tännan Sind,
et Sa mulle mo head wannemiad olled annud, ja
olled neid terwisse sees tännini hoidnud. Anna isse,
et ma sedda ikka sureks armuks pean, ja heameelisse
sannakuulmisse läbbi ommad wannemad wõttan
rõmustada. Anna mulle andeks, et ma ommad
armsad wannemiad, omma wastase ja sannakuul-
matta melega, tännini ni saggedaste ollen kurwas-
tanud, ja täna sedda nuhtlust armolikkult minno
peält ärra, mis Sa sannakuulmatta lastele olled
äbwardanud. Anna mulle sannakulelikko, tännalikko
süddant nende wasto, et ma neid auustan, armastan
ja sanna järrele teen nende tahtmist, ja nenda ei
mitte ärraneedmist, waid nende õnnistamist pärrin.
Olgo Sinno Poeg Jesus Kristus ka selle polest,
juhhatamisse määrgiks ikka mo silma ees, kes omma
wannematte sanna kulis, ja sai sannawõtlikkus
omma taewase Jssa wasto surmani, peälegi risti
surmani. Amen.

5) Iihhe waese lapse palwe.

Taewane Jēsa, Sinna olled mo wannemad ārrawōtnud, ja ep olle mul nūūd keddagit ennam Ma peāl, kēdda issaks ja emmaks woin kutsuda, ja kelle jure ma lāhhāksin. Agga minna ollen So sanna seest kuulnud, Et Sinna tahhad waeste laste Jēsa ja peāstja olla. Ka ristmiseses olled Sa mind ommaks lapsēks ja pārriaks jo wastowōtnud, ja tootanud, et Sa tahhad minno Jēsa olla. Sepār-rast nāotan ma Sinno pole. Sinna olled ja jāād iggaweste minno Jēsaks, ei surre Sinna mitte ārra, ei woi haigus egga surm Sind minnuft ārrakista. Sinna olled paljo rikkam ja wāggewam, kui keif issad siin Ma peāl, egga polle ka ūkski issa-sūdda heldusse ja armastusse, pitka mele ning kannatusse polest Sinno sarnane siin Ma peāl. Sinna olled ka iikka minno jures, minno ūmber ja mo sees; ma ellan ja ligun Sinno sees; agga ilmalikkud issad ei woi mitte iggakord omma laste jures olla. Sa kuled mind, iggakord kui ma Sinno pole hūan; Sa nāād keif, mis mul tarwis, ennego ma Gulle nimmetan; Sa kannad parreminne minno ette hoolt, kui ūkski ilmalik issa ei joua. Sa woid mind keige hādāda eest hoida ja peāsta, nenda kui ūkski innimenne siin Ma peāl ei joua. Sa olled ōōd ja pāwad walwamas mo ūlle, ja olled omma inglidlele — mo wendadele — sedda kāsks annud, et nemmad mind peawad tenima, mind omma silma al piddama, hoidma ja saatma. Sinna olled mo keigeparram issa, kes mind mitte mahha ei jātta egga ārraunnusta, kes mind aialikkult ja iggaweste ōige hea pōlwe peāle sadab ja ōnsaks teeb. Sinno hōlēks annan ennast hōpis, ja rōmustan tānnalikko sūddamega, et Sa mo Jēsa olled, ja mind ommaks lapsēks olled wastowōtnud. Anna mulle Sinno armastusses kāia, kui So laps, ūhtepuhko Sinno peāle lota, ja wimaks

Sinno jure taewa sada, kus ma iggaweste pallest
pallesse Sind naan, ja ka ommad wannemad jälle
leian. Amen.

6) Ühhe haige lapse palwe.

Armas Jäsa, se on Sinno tahtminne, et ma
niiud haige pean ollema. Ehk ma ollen holetusse
läbbi sedda haigust wahhest isse ennesele saatnud,
ehk Sinna olled sedda lastnud minno peäle tulla, et
ma targemaks pean minnema, surema hõlega en-
nast keige eest pean hoidma, mis mo terwist woib
rikkuda, ja et ma sedda parreminne omma terwite
eest Sind pean tannama. Ma pallun Sind niiud,
armas Jäsa, põra sedda haigust niiud minno heaks,
ja õnnista sedda mulle, et ma keik kurja mahha-
jättan ja keik suggust head takkanouan.

Ja et ma niiud ei woi õppida egga omma
tõdd tehha, siis anna, et So hza Waim mo süd-
dames mind õppetab, ja mo mele tulletab keik mis
ma terwest peast ollen õppinud. Oh, et sedda en-
nam woiks olla!

Anna ka, et ma omma waewa sees, tassan-
dusse ja kannatussega Sind auustan, keik mo walio
heamelega kannatan, ja lapselikko lotussega Sinno
abbi otan. Mo armsa wannemattele, mo wendade
ja õddedele, ja keikile, kellele ma omma haigusse
läbbi suremaks tulliks ollen, anna kannatlikko meelt
minno nõdrussega, ja tassu neile nende waewa So
rohke armoga.

Ja mis ma, kallis Jäsa, isseennesele So kääst
ollen pallunud, sedda pallun ma ka keikide mo
waeste wendade ja õddedele üle keige se mailma.
Ülle Sinna ka nendega ja kinnita ja rõmusta neid
nende waewas.

Ons se Sinno tahtminne, pühha Jäsa, mind siit mailmast wõtta ennese jure; siis walmista mind omma armo läbbi, selle wasto, anna mulle keif mo pattud andeks, kinki mulle omma rahho ja sedda rõmo pühha Waimo sees ja lasse mind kindlas lotusses Jესusse werre ja surma peäle, õnsaste siit lahkuda. Agga tahhad Ea mind jälle terweks teha, siis anna, et ma omma ello parrandan, ja aina Sinno auuks ellan Jესusse Kristusse, mo Jäsa sanda ja Onnisteggia pärrast. Amen.

7) Eesipalluminne keikide innimeste eest.

Ea innimeste armastaja, Jummal ja Jäsa, Sinna tahhad, et Sinno lapsed ei pea mitte agga isseennaste, waid ka keikide innimeste eest palluma, sest et Ea keif innimesed armastad ja tahhad, et nemmad keif tõe tundmisesele peawad tulles ja õnsaks sama. Oh, mo armas Jäsa, sedda minna sowin keigest südamest, ja pallun Sind, et Ea ei lasseks ei ühteainuski neist hukka sada, kelle eest Jესus Kristus, Sinno armas Poeg, meie Onnisteggia, omma kallist werd on ärrawallanud, ja omma ello jätnud. Hallasta, hallastaja, armolinne Jäsa, keige waeste pattuste peäle, kes Sind weel ei tunne egga armasta. Võra neid omma pühha Waimo läbbi, ja anna neile pattotundmist ja usko Jესusse sisse, et nemmad Temma armo läbbi omma meelt parrandawad, ja iggaweste õnsaks sawad. Sada, truid tõteggiaid omma leikusesele ja omma winasmaele, ja ärrata õiged karjatsed ja õppetajad, kes innimesed Sinno jure juhatawad ja Sinno tede peäle saatwad. Unista meie õppetajad, kes meie hingede eest hoolt kandwad, ja täida neid omma pühha Waimo andidega, et nemmad meid ikka par-

reminne õppetawad, Sind ja Sinno Poega, Jesust Kristust, meie Õnnisteggiat tundma, ja meid sanna ja elloga püüdwad Sinno jures hoida. Õnnista keik wannemad ja lapsed, ja anna laste kaswatamisses tarwis, armo, et keik lapsed Jummalale kartuskes kaswatakse ja Jummalale õnnistusese pole neid juhhatakse. Rõmusta, jahhuta ja kinnita keik kurewad, keik kiusatud, ja wiggased, ja waesed, ja wanigid, keik haiged ja kes on surremas, ja keik, kellele Sinno abbi tarwis. Olle Sinna omma abbiganende liggi, ja peasta neid. Hallasta, oh hallasta keige se innimesse suggu peäle, Jesusse Kristusse parrast, kes keikide eest risti on surnud. Amen.

8) Gestiassuminne wannematte eest.

Õnnista, oh Jäsa taewas, mo armsad wannemad, ja tassu neile sedda head, mis nemmad mulle on teinud. Anna neile sedda armo, et nemmad mind ühtepuhko waggadussele ja keige heale woiwad õppetada, ja et nemmad ei tüddine ärra mind maenitsemast, nomimast ja juhhatamast. Anna neile sedda õiget tarkust ja armastust, mind iggawesse ellule kaswatada, ja ei mitte seliesinnatse mailmale, ja mulle forjata warrandust taewas, mis ei kau, egga lähhä hukka. Anna neile waitse ello, rahho ja ühhe mele sees, wannaks sada; ja rõmusta ja toeta neid ülles nende waewa ja willetsusse sees; aita neid kanda, kule nende palwed, õnnista nende töö ja teggemist, ja hoia neid keige kure eest. Ja kui nende tund üksford tulleb, et nemmad Sinno armolisse tahtmisses järrele, teise, parrama ellusse peawad sama, siis anna neile rahho sees, waitseste ja lahkeste maggama uinuda, ja wõtta neid ennese jure, se iggawesse rahho-male, Jesusse Kristusse, meie Jäsenda läbbi. Amen.

9) Iggapäiwane ristmisse seädusse uenda- minne.

Minno Jummal ja Issa, minna tännan Sind
keigest süddamest, et Sa üsna armastusse ja armo
pärast, minno, ühhe waese, pattuse lomaga, olled
üht seädust teinud. Sinna olled mulle tootanud, et
Sa tahhad minno Jummal ja Issa olla, Kris-
tusse sees taewalikko andidega mind õnnistada, mind
Sinno lapseks ja pärriaks wastowõtta, mind ar-
mastada, minno eest hoolt kanda, omma Waimo
õppetajaks, juhatajaks ja rõmustajaks sedda ello
teed käies, mulle kinkida ja omma au ka mulle an-
da. Agga minno käest Sa tahhad, et ma Sind,
kui omma Lojat, Issat, Lunnastajat ja Õnnisteg-
giat pean armastama ja auustama, Sinno peäle
lootma ja Sinno sanna kuulma; et ma keige kurja
wasto woitlen, pahharetti ja temma teud ärrawan-
nun ja mahhajättan, õalusse ja patto eest hoian,
isseenast ja ommad kurjad himmud ärra salgan,
Sinno Poia Jeesusse Kristusse järrel käin, ja Tem-
ma sarnatseks püan sada. Sedda keik ollen minna
Sulle kindlaste lubbanud, ja tootan ja lubban sed-
da Sulle ueste. Anna mulle sedda keik andeks,
mis minna tännini selle wasto ehk ollen teinud, ja
kinki mulle omma wäggewat armo, et ma sedda-
sinnast pühha seädust ikka kindkaminne ja ilmaliku-
matta woin piddada ja iggapäaw truimaks Sulle
jada. Seks aita mind Jeesus Kristus, minno Õn-
nisteggia, omma pühha Waimo läbbi. Amen.

10) Kolilaste palwe.

Armas Issa, ommast sündimisest sadik olle-
me kõlwatumad keige heale, agga ussinad ja wal-
mis kurjale. Walgusta Sinna omma pühha

Waimo lābbi meie moistust, et meie Sinno jummalikko tōt diete tunneme, ja kinnita sedda meie, et keif head woime meles piddada. Agga pōra ka meie tahtmist tōe sanna kuulmisfele, et meie Sinno tahtmist mitte agga ei tea, waid, et meie sedda ka teme. Kirjota keif sedda head, mis meie kuleme ehk õppime, omma Waimo sõrmega meie süddamette sisse, ja anna et iggapääw waggamaks, targemaks ja sannakulelikkumaks lähhāme. Anna meile tassast, ja wiisi parrast, kōli ja ka nenda kōio minna, ja ei mitte agga kōlis, waid ka kōddo melespidada, et Sinno film meid ühtepuhko tākhele panneb. Hoia meid kurja seltsi eest, ja olgo meie meles ikka, et Sinna keif nāād ja kuled, mis meie rāgime, mõtleme, ehk teme. Ja kui Sa õige õppetusse lābbi kōlis ehk kirrikus, meid ello sannaga sõdad; siis anna meile õiget nālga se jārrele, et meie sedda heamelega kuleme ja sedda ommas süddames tallele panneme. Anna meile waitist, tākhelepanniat, wagga süddant, ja hoia meid, et meie ei holetusse egga laiskusse lābbi sedda kallist parrast aega ei lasse mōda minna paljo head õppida.

So kätte pallume omma ihho ja hinge, ommad wannemad, wennad ja õed, keif meie suggulassed, sõbrad ja nabrid, meie illemad, ja keif õppetajad kirrikuttes ja kōlides. Sinno hea Waim olgo meie sees ja Sinno pūhhad inglid olgo meiega. Amen.

VI. Shto = palwe.

Ritus ja tanno olgo Gulle, hallastaja Isä, Jესusse Kristusse, omma Poia lābbi, et Sa mind selsinnatsel pāwal ni armolikkult olled hoidnud ja õnnetusse ja pattude eest warjul olled piddanud üks pāāw kīdab teisele ja üks õ wōttab teisele kulumada, kui wāgga helde ja hallastaja Sinna olled. Kūl

mittokorda ollen Sind ka tanna pahhandanud, Sind melest ärraunhustanud, ja Sinno Waimo kurwas-
tanud mo sees, ja süski olled Sa mind kannud,
olled mind hoidnud, ja ilmaräkimatta paljo head
mulle teinud ja rõmo mulle annud. Anna mulle
andeks, Jesa, Jeesuse pärrast, ja ärra mälleta mo
pattud, waid mõtle omma hallastusse peäle. Ärra
anna pattudele jada mo peäle; waid kauta neid Je-
susse Kristusse werre läbbi, kes omma ello wiimisel
õhtul surma abhastusse sees on olnud ja werri-
st higgi higgistanud minno pattude pärrast.

Sinno kätte hõleks annan minna ennast sel-
sinnatsel õfel ja iggal aial; ja Sinna, mo Jummal,
mo jure ja hoia mo süddant ennese jures. Kui mo
filmad kinni lähwad ja maggan; siis olgo mo südda
walwas So jures, et ka maggades So pärralt
ollen. So õnnisteggew kassi olgo mind katmas ja
andko mulle rahholist ja maggust puhkamist unnes.

Oh Jeesus, Sa iggawenne päike, kes Sa ei
tuffu egga magga, olle Sinna mind walwamas,
ja anna mulle So kätte peäl ja So sülles magga-
da, ja Sinno sees homme jälle ärkada. Ihho ja
hinge, keik mo ommaksed, sõbrad ja waenlased,
keik meie maia rahwast ja keik innimesed wõtta
armust omma hõle, omma warjo alla. Rõmusta
ja jahhuta isseärranis keik haiged ja kurwad, kel ei
anta maggada. Olle Sinna nendega ja jahhuta
neid hinge polest, et nemmad uskus üleswaatwad
Sinno pole, ja Sinno liggiollemist tundes, hinga-
mist leidwad omma hingedele. Amen.

Oh! siis walwa, Jeesukenne,
Anna armo minnule,
Sa mind hoia warjule;
Kaitse mind, mo armokenne,
Sada süddant walwama,
Et kül uinun maggama.

Sestinnatfest Valwe-ramatofessfest on 8000 túkki
trúkkitud, ja on, armastuse anni párrast, mis trúk-
fikullo jure antud, hind agga 6 loppikat túk.
